

אם בהר חצבת...

וקידשתם את שנת החמישים שנה,
וקראתם דרור בארץ ליושבי כל פינה.
ושבתם כל איש אל אחוזתו,
ואיש אל משפחתו ישוב, לביתו.

וידבר ה' אל משה בהר סיני,
דבר אל ישראל, הלא הם בניי,
כי תבואו אל הארץ שאני נותן לכם,
ושבתה הארץ שבת לאלוקיכם.

ולכן כל יובל, במלאות חמישים שנה,
עבדים ואסירים זוכים בחנינה.
ומינהל המקרקעין הקרקע לא מוכר,
ומי שקונה – למעשה רק חוכר.

שש שנים תזרע שָׂדֶךְ
ושש שנים תזמור פְּרִמֶךָ,
ובשנה השביעית שבת שבתון,
שנת שמיטה בה ינוחו חקלאי ואתון.

אל תונו איש את אחיו,
רמאות היא ממש קטע מכאיב.
ונתנה הארץ לכם את פריה,
וישבתם לבטח על קרקע פורייה.

רש"י פתח והאיר את עיניי,
מה עניין שמיטה אצל הר סיני?
(בעברית של ימינו נגיד: "מה הקשר"?)
והוא מפרט ומסביר בקצרה את הפשר.

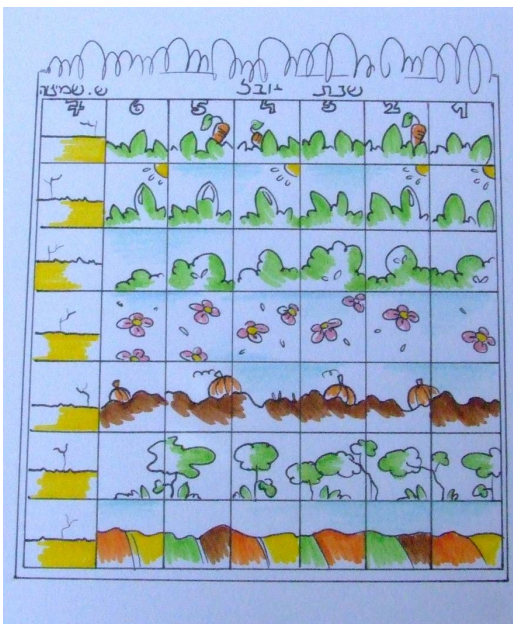
וכי נְמוֹךְ אַחֲיֶיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ,
לקבל הלוואה ממך הוא ישמח.
את כספך לא תיתן לו בנשך ובמרבית,
רק היום הבנקים שוחטים עם ריבית...

והייתה שבת הארץ לכם,
ולבהמה ולחיה אשר בארצכם.
כל שבע שנים על פי המחזור,
גם למורים מנוחה תעזור.

ואם תקנה לך עבד ואמה,
תנהג בהם בכבוד ובחוכמה.
ויראת מאלוקיך ועשיתם את משפטיי.
על שכר ועל עונש בפרשת בחוקותיי...

בשנת השמיטה הקרקע תנוח,
לא תזרע בה חציל וגם לא תפוח.
את הקרקע קיים איסור לעבד,
וכך את ארצנו לא נאבד.

אייל לר

ואם תדאג בשביעית לפרנסה,
מה בה תאכל, ולמקורות הכנסה,
יבול השנה השישית לא יחלש,
ההפך יהיה – כפול ומשולש!

השמיטה היא רק בארץ ישראל,
ללמדנו שהארץ שייכת לאל.
ולמה דווקא שביעית? והשבת למה?
ושבעת ימי הבריאה? ("מה? 7? מקאמה!")

נמשיך להפליג כמו רב חובל,
ונגיע בפרשה למצוות היובל.
אחרי שבעה מחזורים של שמיטה,
שנת החמישים אלינו נוטה.